पुनः पादेन दत्वा 'अङ्कं ललाटे ताभिरू एव च
नीत्वा सो ऽशुचिसंपूर्णे क्षिप्तो ऽभूत् खातके निशि । 148
यामे ऽथ पश्चिमे संज्ञां लब्धा 'आत्मानं ददर्श सः
स्वपापोपनते मग्नम् अवीचावू इव खातके । 149
अथ 'उत्थाय कृतस्नानो ललाटे ऽङ्कं परामृशन्
नग्नः सन् स बणिक्पुत्रो ययौ प्रव्राजिकागृहं । 150
मम 'एव 'एकस्य हास्यत्वं मा भूद् इति स तत्र तान्,
आगच्छन् मुषितो ऽस्मि 'इति सखीन् अन्यान् अभाषत । 151
जागरेण 'अतिपानेन शिरोऽर्तिं व्यपदिश्य च
प्रातः स तस्थौ वस्त्रेण वेष्टयित्वा 'अङ्कितं शिरः । 152
तथा 'एव च पुनः सायं द्वितीयो ऽपि बणिक्सुतः
एत्य देवस्मितागेहं खलीकारम् अवाप्तवान् । 153
सो ऽप्यू एत्य नग्नो वक्ति स्म, तत्र 'एव 'आभरणान्यू अहं
स्थापयित्वा 'अथ निर्यातो मुषितस् तस्करैरू इति । 154
प्रातः सो ऽपि शिरःशूलव्यपदेशेन वेष्टनं
कृत्वा प्रच्छादयामास ललाटतटम् अङ्कितं । 155
एवं सापह्नवाः सर्वे बणिक्पुत्राः क्रमेण ते
प्रापुः साङ्कं खलीकारम् अर्थनाशं च लज्जिताः । 156
अस्या अपि भवत्वू एवम् इति ते च खलीकृतिं
तस्याः प्रव्राजिकायास् ताम् अप्रकाश्य ततो ययुः । 157

Digitized by Google